

30.10.2024 Streda Streda 30. týždňa v Cezročnom období, Féria		<i>ruženec bez kňaza</i> Od 17:00 hod. prvopiatková a dušičková spoveď - SPOVEDÁME DVAJA HERTNÍK Hertník (za plnosť Božej slávy pre +Jozefa - č.254) <i>ruženec bez kňaza</i> 18:30 Bartošovce (zdr., B. pož. a pod'ak. pre Eriku a Ľuba - 25 rokov sobáša - č. 240) VÝP. DUCH. J.M.
31.10.2024 Štvrtok Štvrtok 30. týždňa v Cezročnom období, Féria Všetkých svätých - vigília! /večerná omša zo slávnosti/ Spoveď chorých: Hertník 09:00 - 10:00, // Bartošovce 16:00 - 16:30 hod.	08:00	<i>ruženec bez kňaza</i> Od 07:15 hod. prvopiatková a dušičková spoveď Hertník (+Helena,+Ján - č. 232) <i>ruženec bez kňaza</i> Od 16:30 hod. prvopiatková a dušičková spoveď - BARTOŠOVCE Bartošovce (za duše v očistci - č. 140)
01.11.2024 1. piatok PRIKÁZANÁ SLÁVNOST': Všetkých svätých B (slávnosť) Kedže je dnes liturgická slávnosť, ruší sa piatočný pôst!	07:30 09:00 10:30	Hertník (za veriacich) Bartošovce (za zdr., B. pož., pomoc pre Martu Minčákovú - č. 87) Hertník (Štefan,+Mária,+Peter,+Karolína,+ostatní členovia rodiny - č. 180) VÝP. DUCH. J.M. 14:00 pobožnosť na cintoríne Bartošovce 15:00 pobožnosť na cintoríne Hertník+posvätenie pamätníka nenarodených detí
02.11.2024 1. sobota Spomienka na Všetkých zosnulých veriacich B (spomienka) - „fatimská pobožnosť“ sa modlí pred omšou bez kňaza!	07:30 09:00 10:30	Hertník (za Sv. Otca Františka) Bartošovce (za všetkých zosnulých) Hertník (+Albert Štefančin - NOV./'24) VÝP. DUCH. J.M.
03.11.2024 1. NEDEĽA 31. nedeľa v Cezročnom období, <u>cyklus „B“</u> - Sv. Martina de Porres, reh., sa v tomto roku neslávi!	08:00 09:00 10:30	Hertník (za zosnulých členov RB a +členov farnosti) VÝP. DUCH. J.M. Bartošovce (+rodičia,+Václav,+starí rodičia,+Marienka - č. 60) Hertník (za veriacich) 14:00 pobožnosť Hertník

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

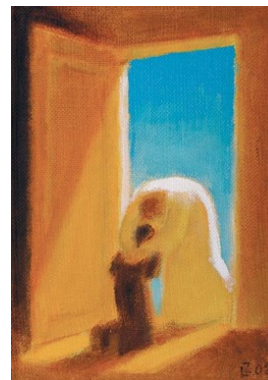

Číslo 529

HerBartníček

Umenie čakať na Pána v tichu plnom nádeje

Vo Svätom Písme, v knihe Náreký čítame toto pozvanie: „Dobre je ticho čakať Pánovo spasenie“ (Nár 3,26). Tento postoj sa týka nie začiatku cesty, ale príchodu do cieľa. Autor k nemu totiž dospieva na konci hrbolatej cesty, ktorá mu dala dozrieť. Konečne chápe, aké je krásne spoliehať sa na Pána, ktorý nikdy neupúšťa zo svojich prisľúbení. No dôvera v Boha sa nerodí z chvíľkového nadšenia, nie je to len nejaký pocit či sentiment. Naopak, pochádza zo skúsenosti a dozrieva v trpezlivosti, ako sa to deje u Jóba, ktorý prechádza od poznania Boha „len z toho, čo sa hovorí“ k poznaniu živému, skúsenostnému. A aby k tomu prišlo, je potrebná dlhá vnútorná premena, ktorá cez vyhňu utrpenie privádza k schopnosti vyčkávať v tichu, a to s dôvernou trpezlivosťou a pokorným duchom. Takáto trpezlivosť nie je

rezignáciou, pretože je živená očakávaním Pána, ktorého príchod je istý a neklamný. Aké je dôležité naučiť sa *umeniu čakať na Pána!* Očakávať ho poslušne, s dôverou, odháňať preludy, fanatizmy a rozruchy, uchovávať si najmä vo chvíľach skúšky ticho plné nádeje. Takto sa človek pripravuje na poslednú a najväčšiu životnú skúšku, na smrť. No najprv sú chvíľkové skúšky, je tu kríž, ktorý teraz máme a skrze ktorý prosíme Pána o milosť, aby sme vedeli čakať tam, práve tam, na jeho spásu, ktorá prichádza. Každý z nás potrebuje v tomto dozrievať. Zoči-voči ťažkostiam a problémom života je náročné mať trpezlivosť a zostať pokojnými. Vtiera sa podráždenosť a často sa dostavuje sklúčenosť. Tak sa môžeme ocitnúť v silnom pokušení k pesimizmu a rezignácii, vidieť všetko čierne, navyknúť si na pochybovačné a bedákové tóny, podobné tým, o ktorých hovorí svätopisec na začiatku: „Zmizla moja hrdosť, tiež moja nádej v Pána“ (v.18). V skúške ani krásne spomienky z minulosti nedokážu potešiť, pretože súženie privádza myseľ k rozoberaniu ťažkých chvíľ. To zväčšuje zatrpknutosť, keď sa zdá, že život je neustálou reťazou nešťastia, ako to pripúšťa opäť svätopisec: „Spomienka na moju biedu a moje blúdenie je ako jed“ (porov. v.19). Tu však Pán prináša obrat, práve vtedy, keď sa zdá, že v nepretržitom rozhovore s ním sme sa dotkli dna. V priepasti, v úzkosti z absurdity sa Boh približuje, aby nás zachránil: v tej chvíli. A keď zatrpknutosť dosahuje vrchol, znenazdania vykvitá nádej. Je drsné prísť do staroby so srdcom zatrpknutým, so srdcom sklamaným, so srdcom kritickým k novým veciam: je to veľmi tvrdé. „Toto si beriem k srdcu – vraví modliaci sa v Knihe Nárekov – pre toto budem dúfať“ (v.21).

Obnoviť si nádej vo chvíli trpkosti. Kto je v živej bolesti úzko spätý s Pánom, vidí, ako on odkrýva utrpenie, otvára ho, premieňa ho na dvere, cez ktoré vchádza nádej. To je veľkonočná skúsenosť, bolestný prechod, ktorý nás otvára životu, istý druh duchovného súženia, skrže ktoré nám z tmy opäť prichádza svetlo.

Tento obrat nenastáva preto, lebo problémy zmizli, nie, ale pretože sa kríza stala tajomnou príležitosťou vnútorného očistenia. Úspech nás totiž často robí slepými, povrechnými a príliš hrdými. Prechod skúškou, prežitý s vierou, nás však napriek tvrdosti a slzám znovuzrodzuje a robí nás inými ako predtým. Jeden z cirkevných otcov napísal, že „nič nás tak nevedie k objaveniu nových vecí ako utrpenie“ (Sv. Gregor Nazianský, *Ep.* 34).

Skúška obnovuje, pretože zbavuje množstva odpadu a učí nás hľadiť inam, poza temnotu, a na vlastnej koži pocítiť, že Pán naozaj zachraňuje a má moc premeniť všetko, dokonca aj smrť. On nás nechá prechádzať ťažkosťami, nie aby nás opustil, ale aby nás *sprevádzal*. Áno, pretože Pán nás *sprevádza*. Pán *sprevádza*, najmä v bolesti, ako otec, ktorý dobre vychováva syna tak, že mu je nablízko v ťažkostiach bez toho, že by sa s ním vymenil. A predtým, než na našej tvári vypukne plač, dojatie už zarosilo oči Boha Otca. On plače prvý, dovolím si povedať.

Bolesť ostáva tajomstvom, no v tomto tajomstve môžeme novým spôsobom objaviť otcovstvo Boha, ktorý nás navštevuje v skúškach a prichádza nám spolu s autorom Nárekov povedať: „Dobrý je Pán k tým, čo dúfajú v neho, k duši, ktorá ho hľadá“ (v.25).

Dnes zoči voči tajomstvu výkupnej smrti si vyprosujeme milosť hľadiť inými očami na protivenstvá. Prosíme o silu vedieť si ich uchovať v dôvernej a miernej *tichosti*, ktorá očakáva Pánovu spásu, bez sťažovania sa a šomrania, bez upadnutia do skleslosti. Čo sa nám zdá trestom, to sa zjaví ako milosť, ako nový prejav Božej lásky k nám. Vedieť v *tichosti* očakávať Pánovu spásu je umenie; v tichosti, bez planých rečí, cestou svätosti. Rozvíjajme ho. Je vzácné v čase, ktorý prežívame. Teraz väčšmi ako kedykoľvek predtým neosoží kričať a robiť rozruch či zatrpknúť.

Osoží, aby každý svojím životom svedčil o viere, ktorá je vnímavým a nádejným očakávaním. Viera je toto: poslušné očakávanie plné nádeje. Kresťan neumenšuje závažnosť utrpenia, ale dvíha pohľad k Pánovi a pod údermi skúšky dôveruje v neho a modlí sa. Modlí sa za toho, kto trpí. Upiera zrak na nebo, no ruky má vždy vystreté k zemi, aby konkrétne poslužil bližnému. Aj vo chvíli smútku, tmy: je to služba.

V tomto duchu sa modlíme za všetkých, ktorí nás opustili a predišli do večnosti. Kiež teraz títo naši bratia a sestry už zakúšajú radosť z evanjeliového pozvania, ktoré Pán adresuje svojim verným služobníkom: „Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta“ (Mt 25,34). (*vaticannews*)

Blahoslavenstvá

Na slávnosť Všetkých svätých v liturgii zaznieva Ježišovo programové posolstvo, čiže jeho blahoslavenstvá (porov. Mt 5,1-12a). Ukazujú nám cestu, ktorá vedie do Božieho kráľovstva a ku šťastiu: cestu pokory, spolucítania, miernosti, spravodlivosti a pokoja. Byť svätým znamená kráčať touto cestou. Zamerajme sa teraz na dva aspekty tohto spôsobu života. Dva aspekty, ktoré sú vlastné tomuto životnému štýlu svätosti: radosť a proroctvo.

Radosť. Ježiš začína slovom „blahoslavený“ (Mt 5,3). Je to hlavné posolstvo, posolstvo o nevídanom šťastí. Blaženosť, svätosť, nie je životný program pozostávajúci len z námah a odriekania, ale je to predovšetkým radosť objavovanie toho, že sme deťmi milovanými Bohom. A to ťa naplní radosťou. Nie je to ľudský výdobytok, je to dar,

ktorý dostávame: sme svätí, pretože Boh, ktorý je Svätý, prichádza prebývať do nášho života. To on je tým, kto nám dáva svätosť. Za to sme požehnaní!

Radosť kresťana teda nie je chvíľková emócia alebo jednoduchý ľudský optimizmus, ale istota, že môžeme čeliť každej situácii pod Božím láskyplným pohľadom, s odvahou a silou, ktoré pochádzajú od neho. Svätí aj uprostred mnohých súžení zakúsili túto radosť a vydali o nej svedectvo. Bez radosti sa viera stáva prisným a ťaživým cvičením a hrozí, že ochorieme na smútok.

Veď si toto slovo: ochorieť na smútok. Jeden púštny otec povedal, že smútok je „červ srdca“, ktorý rozožiera život (porov. Evagrius Ponticus, *Osem duchov zloby*, XI). Položme si otázku: Sme radostní kresťania? Som alebo nie som radostný kresťan? Šírimo radosť, alebo sme skleslí, smutní ľudia s pohrebnými tvármi? Pamätajme, že bez radosti niet svätosti!

OZNAMY:

- Spovedanie: Pred sv. omšou, podľa potreby aj po sv. omši. **- Upratovanie:** Od 02.11. do 08.11.2024 upratujú tieto rodiny: Zbrehová 17, Zbrehová 152, Kapcová 19 a Geralská 21. - Každý piatok - modlitba ružencov pred Gospou alebo v kostole o 21:00 hod. - **Zbierka na Misie** činila sumu 1.367 eur, Hertník 809, eur, Bartošovce 558 eur. Z pohrebu +Miroslav Geralského obetovali na kostol 300 eur. Pán Boh zaplať! - Oznam „misijné čokoládky“. Oznam „modlitbový pondelok“.

Pán Boh zaplať všetkým, ktorí pomáhajú pri dôstojnom slávení bohoslužieb a starajú sa o čistotu a krásu Božieho domu.

30. týždeň v Cezročnom období, // cyklus „B“

28.10.2024 SV. ŠIMONA A JUDU, AP., Sviatok	PONDELOK	18:00	ruž. bez kňaza Od 17:00 hod. prvopiatková a dušičková spoved' Hertník (+rodičia a +súrodenci - č. 75) VÝP. DUCH. J.M.
		18:00	ruž. bez kňaza Od 17:00 hod. prvopiatková a dušičková spoved' Bartošovce (+Cyril,+rodičia,+st. rodičia,+svokrovci - č. 152) - <u>za účasti detí a mladých!</u>
29.10.2024 Utorok 30. týždňa v Cezročnom období, Féria	Utorok	07:00	ruženec bez kňaza Od 06:30 hod. prvopiatková a dušičková spoved' Bartošovce (+rodičia,+st. rodičia,+krstní rodičia - č. 47)
		18:00	ruženec bez kňaza Od 17:00 hod. prvopiatková a dušičková spoved' Hertník (zdr., B. pož. pre Alberta, Martu a Annu - č. 204) VÝP. DUCH. J.M.